

**ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

Кафедра обліку та контролю в сфері публічного управління

КУРСОВА РОБОТА

**на тему: „Облік надходження та вибуття основних засобів
у державному секторі”**

Студентки 3 курсу ОДС-31 групи

Спеціальність – 071 Облік і оподаткування

Освітньо-професійна програма Облік і

контроль в державному секторі економіки

Матвіїв Ірини

Керівник к.е.н., доцент Бенько І.Д.

Національна шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Члени комісії _____

м. Тернопіль – 2018 рік

Зміст

Вступ	3
1. Теоретичні основи організації обліку основних засобів	6
2. Методика обліку надходження та вибуття основних засобів	9
3. Проблеми організації обліку основних засобів у державному секторі та шляхи їх вирішення	13
Висновки	16
Список використаних джерел	19
Додатки	23

Вступ

Актуальність теми. Здійснення ефективних заходів щодо подальшого економічного розвитку України потребують принципово нових підходів до управління ресурсами. Водночас дедалі більшу роль та частку в структурі активів установи відіграють матеріальні активи, а саме основні засоби. Основні засоби є основною частиною національного багатства країни. Їх збільшення і вдосконалення, покращення використання є важливими умовами діяльності установи. Значний внесок у розвиток обліку, аналізу та аудиту в установах державного сектору в Україні здійснили: П. Атамас, В.Александров, М. Лучко, М.Болух, Ю.Верига, Р.Джога, Л. Кіндрацька, С. Левицька, Л. Ловінська, С. Свірко.

Незважаючи на внесок згаданих вчених та цінність отриманих ними результатів, залишаються невирішеними і проблемними ряд аспектів, які є актуальними на сучасному етапі розвитку нашого суспільства.

Так, в установах державного сектору мають дискусійний характер питання пов'язані з невідповідністю понять їх економічному змісту, що використовуються в обліку, аналізі і контролі основних засобів; не систематизовано нормативну базу з питань обліку основних засобів; класифікація основних засобів за сукупністю ознак потребує вдосконалення для посилення контрольних функцій обліку; вимагають вдосконалення форми реєстрів обліку та аналітичних таблиць основних засобів за умов використання інформаційних технологій; існує необхідність удосконалення методики аналізу для підвищення ефективності використання основних засобів та їх складових; не використовуються контрольні можливості аудиту.

Водночас питання удосконалення обліково-аналітичного забезпечення установ державного сектору для підвищення ефективності прийняття управлінських рішень щодо ефективного використання та оптимізації основних засобів підтверджує актуальність, вибір теми й цільове спрямування дослідження.

Мета і завдання дослідження. Мета роботи полягає в уточненні та

обґрунтуванні теоретичних підходів, а також розробці науково-практичних рекомендацій, спрямованих на удосконалення обліку, аналізу й контролю основних засобів для підвищення ефективності управлінських рішень вказаних суб'єктів державного сектору економіки.

Досягнення поставленої мети зумовило необхідність вирішення таких завдань:

- вивчити теоретичні основи організації обліку основних засобів;
- ознайомитись з методикою обліку надходження основних засобів;
- вивчити облік вибуття основних засобів;
- охарактеризувати проблеми організації обліку основних засобів у державному секторі та вказати на шляхи їх вирішення.

Установи державного сектору повинні шукати резерви підвищення ефективності використання основних засобів. Виявити ці резерви та контролювати виконання заходів щодо їх мобілізації і використання можна лише з допомогою глибокого системно-інформаційного, аналітичного забезпечення процесу управління, основними складовими якого є облік, аналіз та аудит.

Модернізація бухгалтерського обліку державного сектору, що триває, спричинює оновлення методичних та організаційних аспектів бухгалтерського обліку окремих об'єктів. Зокрема, із введенням в дію НП(С)БОДС 121 „Основні засоби” суттєво змінилися методологічні та методичні підходи до обліку основних засобів установ, що спричинює труднощі із практичним застосуванням нових положень.

Об'єктом дослідження є сукупність фінансово-господарських операцій, що підлягають відображенню в бухгалтерському обліку і фінансовій звітності, які пов'язані з формуванням і використанням основних засобів в установі державного сектору.

Предметом дослідження є теоретичні, методичні та практичні аспекти обліку операцій з основними засобами.

Методи дослідження. Основою дослідження є діалектичний метод

пізнання. Застосовувались історичний і системний підходи до вивчення господарських явищ і процесів. Методи аналізу і синтезу, індукції і дедукції використовувалися під час вивчення статистичного матеріалу та у процесі розробки класифікації основних засобів, методи логічного та ретроспективного аналізу – у процесі вивчення еволюції обліку, аналізу основних засобів, групування і порівняння провадились у ході узагальнення інформації досліджуваної установи; наукова абстракція застосовувалася при вивченні окремих характеристик основних засобів.

Структура та обсяг роботи. Робота складається із вступу, трьох питань, висновку, списку використаних джерел.

1. Теоретичні основи організації обліку основних засобів

Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 121 „Основні засоби, внесло необхідні зміни в методiku та організацію бухгалтерського обліку основних засобів, що також наголошує на актуальність теми дослідження. Отже, необхідно здійснити комплексні розробки поліпшення методики та організації бухгалтерського обліку основних засобів в умовах введення в дію НП(С)БОДС.

Таблиця 1.1

Запропонована класифікація основних засобів бюджетних установ

Ознака	Класифікаційні групи
За галузевою належністю	Закладів: охорони здоров'я, освіти, науки, культури, фізичної культури і спорту; органів: законодавчої влади, виконавчої влади, внутрішнього правопорядку, контролю, національної безпеки; військових формувань
За характером участі у виробничому процесі	Виробничі (використовуються в сфері матеріального виробництва у підсобних господарствах та виробництвах); невиробничі (використовуються закладами охорони здоров'я, освіти, культури, науки тощо)
За приналежністю	Власні та орендовані основні засоби
За виконанням функцій у процесі діяльності	Активні (машини, обладнання, прилади, транспортні засоби, які беруть участь у процесі обслуговування) і пасивні (будинки, споруди, передавальні пристрої та транспортні засоби, які забезпечують нормальне функціонування активних основних засобів)
Залежно від стану використання	Діючі, перебувають у запасі або на консервації; недіючі та непридатні
За технічними характеристиками	Основні засоби: земельні ділянки; капітальні витрати на поліпшення земель; будинки, споруди та передавальні пристрої; машини та обладнання; транспортні засоби; інструменти, прилади, інвентар; тварини та багаторічні насадження; інші основні засоби. Інші необоротні матеріальні активи включають: музейні фонди; бібліотечні фонди; малоцінні необоротні матеріальні активи; білизну, постільні речі, одяг та взуття; природні ресурси; інвентарну тару; необоротні матеріальні активи спеціального призначення; інші необоротні матеріальні активи

Примітка. Розроблено автором за даними [23]

Автори пропонують різні ознаки для класифікації основних засобів, при цьому виокремлюють від 2 до 5 ознак. Між іншим, для раціональної організації бухгалтерського обліку основних засобів у бюджетних установ, враховуючи особливості їх діяльності, величини установ, використання у господарській діяльності, видів основних засобів, закріплення за матеріально-відповідальними особами, нарахування амортизації, з огляду на термін корисної дії тощо ми запропонували власну класифікацію (табл. 1.1).

Важливе значення в бухгалтерському обліку основних засобів в установах мають:

- контроль за збереженням основних засобів;
- своєчасне правильне документальне відображення в регістрах обліку надходження основних засобів, їх внутрішнього переміщення;
- ефективне використання, вибуття (ліквідація, реалізація, безоплатна передача);
- правильне і своєчасне обчислення та відображення в обліку зносу, амортизації основних засобів;
- контроль за ефективністю використання основних засобів;
- визначення результатів від реалізації об'єктів основних засобів або їх ліквідації, а також втрат від списування не повністю амортизованих об'єктів основних засобів;
- отримання документально обґрунтованих даних про наявність та рух основних засобів за місцями їх експлуатації, а також в розрізі осіб, відповідальних за їх збереженням;
- виявлення надлишкових і морально застарілих основних засобів.

Зауважимо, що у міжнародній практиці керуються Міжнародним стандартом бухгалтерського обліку для державного сектора 17 „Основні засоби”. З метою визначення адаптованості нормативно-правого поля регламентації бухгалтерського обліку та звітності до міжнародних стандартів проаналізуємо змістовне наповнення поняття „основні засоби” (табл.1.2).

Таблиця 1.2

Законодавчо-нормативна джерела інформації та її використання при
прийнятті рішень щодо обліку основних засобів

Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI	Визначає правові принципи щодо обліку та оподаткування господарської діяльності бюджетної установи
Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України № 996-XIV від 12.05.2011 р.	Визначає правові принципи щодо обліку та оподаткування господарської діяльності бюджетної установи
План рахунків бухгалтерського обліку	Визначає склад рахунків і субрахунків, які застосовують бюджетні установи, та типову кореспонденцію субрахунків бухгалтерського обліку для відображення операцій з активами, капіталом і зобов'язаннями бюджетних установ
Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 121 „Основні засоби”: Наказ Міністерства фінансів України від 12.10.2010 р. № 1202	Визначає матеріальні активи, які утримує установа для використання їх у виробництві/діяльності або при постачанні товарів, виконанні робіт і наданні послуг, для досягнення поставленої мети та/або задоволення потреб установи, або здавання в оренду іншим особам і використовуються, за очікуванням, понад один рік.

Примітка. Розроблено автором за даними [5]

Не дивлячись на те, що Національні стандарти затверджувалися як адаптовані до Міжнародних, все ж таки помічаємо в них розбіжності. Основна відмінність стосується методики оцінки основних засобів: якщо в Міжнародному стандарті бухгалтерського обліку в державному секторі № 17 „Основні засоби” пріоритетною вважається оцінка за справедливою вартістю, в НП(С)БОДС 121 пріоритетом є оцінка за первісною вартістю. Про існуючі проблемні питання неузгодженості НП(С)БОДС 121 та МСБОДС вказують ряд вчених, зокрема відмічено: пріоритет економічного змісту операцій над їх юридичною формою, поняття майбутніх економічних вигод і потенціалу корисності, відмінності у вимогах до ведення обліку та підготовки звітності пов'язаних із різною класифікацією активів і зобов'язань, доходів і витрат, а також відсутністю вимог і практики застосування деяких методів обліку,

прийнятих у МСБОДС.

Відповідно до п. 5 розділу II НП(С)БОДС 121 „Основні засоби”, первісна вартість складається з наступних витрат:

- сум, що сплачують постачальникам активів та підрядникам за виконання будівельно-монтажних робіт (без непрямих податків);
- реєстраційних зборів, державного мита та аналогічних платежів, що здійснюються у
- зв’язку з придбанням (отриманням) прав на об’єкт основних засобів
- сум ввізного мита;
- сум непрямих податків у зв’язку з придбанням (створенням) основних засобів (якщо вони не відшкодовуються бюджетній установі);
- витрат зі страхування ризиків доставки основних засобів;
- витрат на транспортування, установку, монтаж, налагодження основних засобів;
- інших витрат, безпосередньо пов’язаних з доведенням основних засобів до придатного стану для використання із запланованою метою [14].

2. Методика обліку надходження та вибуття основних засобів

На рахунку 54 „Цільове фінансування”, який призначено для обліку та узагальнення інформації про наявність і рух коштів фінансування заходів цільового призначення, зокрема коштів, які спрямовуються на придбання необоротних активів (у тому числі землі, нематеріальних активів тощо), на будівництво (придбання), модернізацію, реконструкцію та реставрацію (у тому числі житла (приміщень), інших об’єктів), на створення державних запасів і резервів; на придбання фінансових інвестицій, капітальних активів тощо [18].

На субрахунках 5411 „Цільове фінансування розпорядників бюджетних коштів” ведеться облік надходження коштів цільового фінансування, які виділяються з відповідного бюджету на проведення заходів цільового характеру, а також витрачання таких коштів із визнанням відповідної суми

доходів або включення до внесеного капіталу у частині введених в експлуатацію необоротних активів.

За кредитом рахунку відображають отримання коштів на фінансування заходів цільового призначення або виключення з бюджетних асигнувань цільового фінансування суми поточних витрат.

За дебетом рахунка відображають зменшення цільового фінансування на створення (придбання) основних засобів на суму внесеного капіталу в результаті оприбуткування активів розпорядником бюджетних коштів (табл. 1,3).

Таблиця 1.3

Кореспонденція рахунків бухгалтерського обліку з відображенням господарських операцій за цільовим фінансуванням

Зміст господарської операції	Кореспонденція рахунків	
	Дебет	Кредит
Отримання цільового фінансування для придбання основних засобів	2313 Реєстраційні рахунки	5411 Цільове фінан- сування

Примітка. Розроблено автором за даними [18]

Основні засоби до моменту введення в експлуатацію враховують у складі капітальних інвестицій. Тобто, всі витрати на придбання основних засобів слід враховувати на рахунку 13 „Капітальні інвестиції”.

Таблиця 1.4

Кореспонденція рахунків бухгалтерського обліку операцій із зарахування об'єктів капітальних інвестицій до складу основних засобів

Зміст господарської операції	Кореспонденція рахунків	
	Дебет	Кредит
Зарахування об'єктів капітальних інвестицій до складу основних засобів	10 Основні засоби	1311 Капітальні інвестиції в основні засоби
Одночасно	5411 Цільове фінансування	5111 Внесений капітал розпорядникам бюджетних коштів

Примітка. Розроблено автором за даними [18]

В серпні 2018 року установа придбала за рахунок загального фонду і

ввела в експлуатацію основний засоб вартість, якого становила 13000 грн. Доставка вартувала 550 грн.

Таблиця 1.5

Кореспонденція рахунків з обліку основних засобів, придбаних за плату

Зміст господарської операції	Кореспондуючі субрахунки		Сума, грн.
	Дебет	Кредит	
1.Отримано асигнування для придбання основного засобу	2313	5411	13550
2.Оприбуткування основного засобу	1311	6211	13000
3.Відображено витрати на транспортування	1311	6211	550
4.Проведено оплату постачальнику	6211	2313	13550
5.Введено в експлуатацію	1014	1311	13550
6. Відображено зміни в капіталі	5411	5111	13550

Примітка. Розроблено автором за даними [18]

З таблиці видно, що установа в серпні 2018 року придбала основний засіб та ввела його в експлуатацію.

Тепер при введенні об'єктів основних засобів в експлуатацію їх вартість не включається до складу фактичних видатків. Це відбувається протягом строку їх корисного використання шляхом нарахування амортизації (раз на рік або щокварталу за рішенням установи). В кінці звітнього періоду сума нарахованої амортизації списується в порядку закриття рахунків обліку витрат на фінансові результати, а сума поточних витрат, що включається до первісної вартості об'єкта згідно НП(С)БО 121 „Основні засоби” відображається як збільшення фінансування заходів цільового призначення з одночасним виключенням з доходів звітнього періоду.

Вибуття основних засобів передбачає списання залишкової вартості, суми накопиченого зносу, витрат, пов'язаних з вибуттям чи списанням об'єкта, та оприбуткування отриманих внаслідок списання товарно-матеріальних цінностей. Для обліку й узагальнення інформації про нараховану протягом звітнього періоду амортизацію, визнані втрати від зменшення корисності (відновлення корисності) та суму зносу (накопичену амортизацію) основних засобів, призначено рахунок 1411 „Знос основних засобів”. За кредитом його

відображають нарахування амортизації, коригування суми зносу (накопиченої амортизації) при дооцінці та визнання втрат від зменшення корисності об'єктів, а за дебетом – зменшення суми зносу (накопиченої амортизації) в результаті їх списання, її коригування при уцінці, відображення економічних вигод від відновлення корисності.

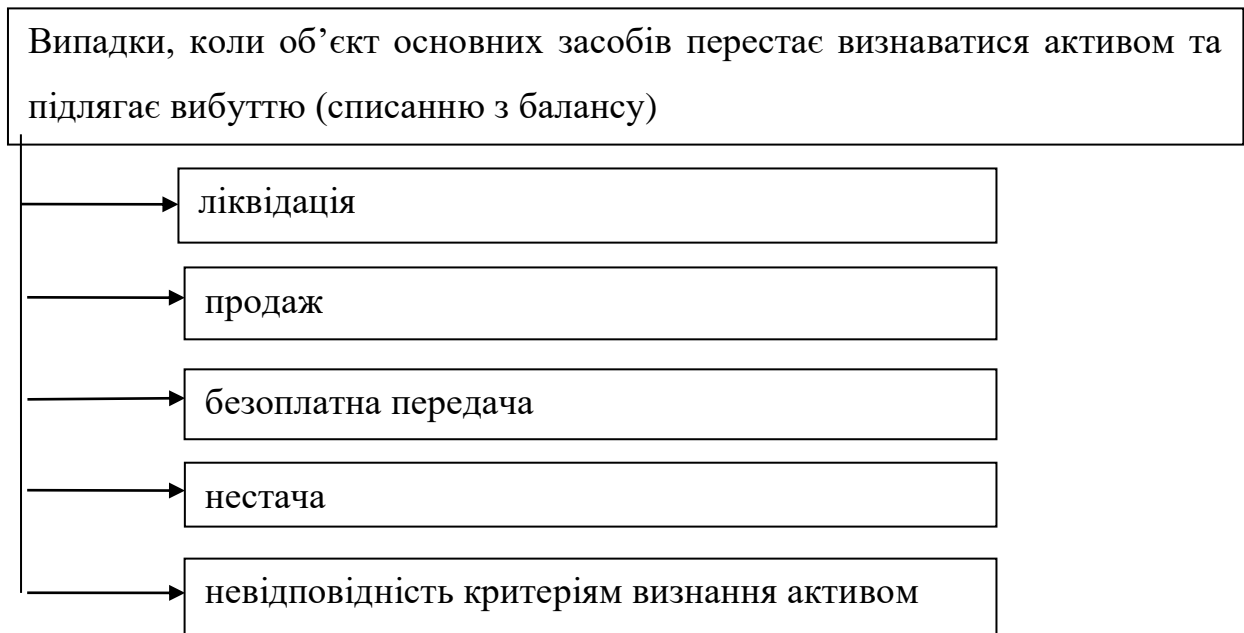

Рис. 1.1 – Випадки, коли об'єкт основних засобів перестає визнаватися активом та підлягає вибуттю (списанню з балансу)

Примітка. Розроблено автором за даними [13]

Суму нарахованої амортизації бюджетні установи відносять на збільшення зносу основних засобів та витрат на субрахунках 8014, 8114, „Амортизація”. За дебетом цих субрахунків здійснюють нарахування амортизації, а за кредитом – її списання на субрахунок 5511 „Фінансові результати виконання кошторису звітного періоду” при закритті рахунків витрат.

У разі вибуття об'єкта основних засобів з балансу списуються його первісна (переоцінена), балансова вартість та сума накопиченого зносу.

Усі вузли, деталі, матеріали та агрегати розібраного та демонтованого обладнання, придатні для ремонту іншого обладнання чи для подальшого використання, а також матеріали, отримані в результаті списання основних

засобів, оприбутковуються з відображенням на рахунках бухгалтерського обліку запасів. Непридатні для використання вузли, деталі, матеріали та агрегати оприбутковуються як вторинна сировина (металобрухт тощо)

Оцінка придатних вузлів, деталей, матеріалів та агрегатів, отриманих в результаті списання основних засобів, проводиться за чистою вартістю реалізації або в оцінці можливого їх використання, яка може бути визначена, виходячи з вартості подібних запасів за наявності їх на балансі суб'єкта державного сектору з урахуванням ступеня їх придатності до експлуатації. Сума оприбуткованих матеріалів, отриманих від ліквідації та розбирання необоротних активів, які залишені для ремонту та інших потреб установи, визнається доходом спеціального фонду суб'єкта державного сектору.

Списанню підлягають основні засоби, що не можуть бути в установленому порядку відчужені, безоплатно передані та щодо яких не можуть бути застосовані інші способи управління (або їх застосування може бути економічно недоцільне), у разі, коли такі основні засоби морально чи фізично зношені, непридатні для подальшого використання суб'єктом державного сектору, зокрема у зв'язку з будівництвом, розширенням, реконструкцією і технічним переоснащенням, або пошкоджені внаслідок аварії чи стихійного лиха та відновленню не підлягають, або виявлені в результаті інвентаризації як нестача. При цьому списання основних засобів, виявлених в результаті інвентаризації як нестача, здійснюється після відшкодування їх вартості, крім випадків, коли здійснити таке відшкодування неможливо. Морально застаріла комп'ютерна техніка, придатна для подальшого використання, може передаватися до сфери управління місцевих органів виконавчої влади з подальшим її закріпленням за відповідними закладами, установами та організаціями.

4. Проблеми організації обліку основних засобів у державному секторі та шляхи їх вирішення

Провівши детальний аналіз НП(С)БО 121 „Основні засоби”, ми зробили

наступні висновки – дане НП(С)БО узгоджено з іншими нормативними документами щодо практики ведення бухгалтерського обліку в державному секторі [14].

Проте, існує деяка неузгодженість механізму списання основних засобів.

Проблематичним є і сам процес нарахування амортизації, оскільки це призводить до збільшення затрат праці при обліку, і досить суттєво, особливо у великих установах, і при цьому абсолютно не впливає на кінцеву річну суму вартості основних засобів бюджетної установи.

Розглянувши різні підходи щодо нарахування, обліку та зменшення сум амортизації на основні засоби в різних секторах національної економіки, вважаємо за необхідне ідентифікувати поняття „амортизація” і „знос”, а суму нарахованої амортизації ліквідувати відповідно до відпрацьованої практики зменшення суми зносу. На основі проведених досліджень зроблено висновки, а також запропоновано:

1) більш чітко визначити у нормативних документах вартісну ознаку основних засобів, методика їх бухгалтерського обліку та розподіл на групи, враховуючи термін їх корисної дії для нарахування амортизації і зносу, а не в нормативних документах, між якими є певні відмінності.

Слід також чітко визначити витрати, пов’язані з придбанням, введенням в експлуатацію; види податків та платежів, які включаються до вартості основних засобів або відносяться на витрати бюджетної установи;

2) класифікацію основних засобів у бюджетних установах спрямовувати на поліпшення організації бухгалтерського обліку з метою удосконалення управління витратами на створення та утримання основних засобів.

Отже, як і будь-який інший вид аналізу, аналіз основних засобів в установах державного сектору має певну структуру, тонкощі якої впливають на його результат, і, на першому місці необхідно відзначити ступень фінансування за рахунок бюджетних джерел, збільшення якого є основною запорукою ефективного функціонування таких установ.

Завдяки проведенню аналізу основних засобів в бюджетних установах,

можна спрогнозувати рівень необхідності певних видів основних засобів, а також можливості придбання аналогічних їм, в залежності від корисності та ступеня якості. Достовірна інформація про стан основних засобів у державному секторі є основним чинником проведення ефективного аналізу.

Інвентаризація – це основний метод перевірки достовірності інформації про стан та наявність основних засобів в конкретній установі, завдяки якій можна прийняти ефективне рішення щодо подальшої зміни структури основних засобів (придбання додаткових, переоснащення, вилучення неефективних та малоефективних, заміна з удосконаленими технологічними властивостями).

В процесі обліку основних засобів установ державного сектору економіки необхідно враховувати новітні зміни, які відбулися за останній звітний рік в нормативно-правовій базі пов'язані з операціями обліку основних засобів. Ці зміни також вплинули на необхідність оптимізувати типові форми первинного обліку з проведенням операцій з основними засобами.

Добре організований внутрішній контроль за дотриманням наведених рекомендацій зробить неможливими різноманітні маніпуляції з вартістю майна, допоможе запобігти значним порушенням та знизить рівень притягнень до відповідальності.

Висновки

Оцінивши сучасний стан та особливості нормативно-правового забезпечення обліку основних засобів в державному секторі слід зазначити:

– з початком адаптації нормативної бази обліку основних засобів до міжнародних Положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі, відбулися значні зміни в методології та практиці обліку установ державного сектору економіки. Були прийняті окремі стандарти, методичні вказівки та роз'яснення щодо питань обліку, оцінки, інвентаризації, амортизаційної політики основних засобів;

– в той же час проведені порівняння НП(С)БО 121, Методичних рекомендацій з обліку основних засобів в державному секторі, МСБОДС 17 вказують на розбіжності в методиці та практиці обліку, оцінки, процесу визнання основних засобів з метою постановки на баланс.

Вважаємо за необхідне, ввести єдині правила щодо питань обліку основних засобів у державному секторі;

– незважаючи на певні недоречності та неузгодженості в сучасному законодавстві обліку основних засобів державного сектору, на нашу думку, основні вимоги які висувалися до початку проведення модернізації обліку в державному секторі економіки – виконано.

Згідно із Бюджетним Кодексом України бюджетні установи – це органи державної влади або місцевого самоврядування, а також створені ними у встановленому порядку організації, що утримуються за рахунок відповідно державного бюджету чи місцевих бюджетів. Вони є неприбутковими організаціями, що функціонують на правах державної форми власності та надають зазвичай нематеріальні послуги громадянам від імені держави. Вимоги щодо побудови облікового процесу бюджетних установ визначаються законодавством про бюджетний устрій і бюджетний процес в Україні, відповідними нормативними документами Міністерства фінансів України, Державної казначейської служби України, Національного банку України, інших

органів центральної виконавчої влади та місцевого самоуправління в межах їхніх повноважень.

Особливості організаційно-правової форми та діяльності бюджетних установ накладають відбиток на організацію та ведення обліку, що, однак не звільняє ці суб'єкти господарювання від загальних вимог щодо облікового процесу, зокрема використання облікової політики. Більш того, сучасний стан вітчизняної економіки в цілому та суб'єктів державного сектору зокрема, а саме, необхідність оптимізації діяльності державних установ та організацій, потребує ініціалізації усіх резервів, у тому числі, застосування інструменту облікової політики як засобу підвищення ефективності організації бюджетного обліку.

Відповідно до Закону України „Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні” облікова політика притаманна будь-якій вітчизняній юридичній особі незалежно від її організаційно-правової форми і форми власності як сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності, але на практиці користувачі звітності, як і самі облікові працівники найчастіше інтерпретують цей термін через регламентацію обраних господарчим суб'єктом варіантів вирішення облікових проблем.

Слід також зазначити, що облікова політика є також способом нормативного регулювання фінансово-економічних та господарських відносин суб'єктів господарювання з боку як держави чи державних органів, так і недержавних інституцій.

Під час складання проекту наказу про облікову політику треба приймати до уваги такі чинники:

- з якого бюджету здійснюється фінансування організації: місцевого чи обласного;
- рівень суб'єкта державного сектору в якості розпорядника бюджетних коштів;
- визначення специфіки функціонування установи в залежності від галузі

надання послуг;

- рівень фінансово-матеріального забезпечення організації;
- кількість працівників;
- обсяги та види її діяльності.

Облікова політика визначається на основі національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі у розпорядчому документі, де мають бути встановлені методи оцінки, обліку, види сегментів, їх пріоритетність, процедури, що має застосовувати суб'єкт державного сектору та щодо яких нормативно-правовими актами з обліку передбачено більше одного варіанту, порядок організації бухгалтерського обліку. Облікові регламенти вимагають також послідовного застосування обраної облікової політики з метою можливості порівнянності інформації звітності.

Список використаних джерел

1. Бенько І.Д. Аналіз ефективності використання основних засобів у медичних установах / І.Д.Бенько, С.В. Сисюк // Економічний аналіз. Зб. наукових праць кафедри економічного аналізу. Вип.8. – Тернопіль: Економічна думка. – 2011. – С.254 -257.
2. Бенько І.Д. Проблемні аспекти організації обліку в установах освіти / І.Д.Бенько // Науковий вісник Херсонського державного ун-ту. Серія: Економічні науки. – Вип. 24. – Ч 2. – Херсон: ХДУ. – 2017. – С.114-117.
3. Бутинець, Т. А. Основні засоби: точка зору економіста / Т. А. Бутинець // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. – 2012. – С. 22–36.
4. Васильковський, В. Бюджетний бухгалтерський облік купівлі основних засобів / В. Васильковський // Все про бухгалтерський облік. –2015. – № 27. – С. 26 - 29.
5. Воськало Н. М. Порівняльна характеристика національних і міжнародних стандартів бухгалтерського обліку для державного сектору / Н. М. Воськало // Науковий вісник НЛТУ України. – 2014. – Вип. 24.4. – С. 258-263.
6. Гевлич Л. Л. Наявні результати та перспективи подальшого реформування вітчизняного бюджетного обліку / Л. Л. Гевлич, І. Г. Гевлич // Финансы, учет, банки. – 2014. - Вып. 1 (20). – С. 85-92.
7. Касьянова, В.О. Амортизація основних засобів: методи нарахування та організація обліку / В.О. Касьянова // Економічний вісник Донбасу. – 2013. № 2. – С. 117-122 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ecvd_2013_2_21.pdf.
8. Кириченко Є. О. Організація обліку основних засобів на підприємстві [Електронний ресурс] / Є. О.Кириченко // Управління розвитком. – 2014. – № 9. – С. 61-63. – Режим доступу:http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uproz_2014_9_27.

9. Король С.Я. Визначення функціонального потенціалу бухгалтерського обліку / С.Я.Король // Вісник Одеського національного ун-ту. – 2016. – Вип. 7. – С.176-180.
10. Кудіна І. О. Формування облікової політики бюджетних установ: організаційно-методичний аспект / І. О. Кудіна, О. О. Гладчук // Зб. наук. праць Державного економіко-технологічного ун-ту транспорту. Сер. : Економіка і управління. – 2013. – Вип. 26. – С. 269-275.
11. Литвиненко, Е.І. Термінологічна ідентифікація нефінансових активів бюджетних установ та її нормативне забезпечення // Економіка. Фінанси. Право. – №4. – 2014. – 64 с.
12. Ловінська Л.Г. Світовий досвід запровадження міжнародних стандартів у бухгалтерському обліку державного сектору / Л.Г. Ловінська, Л.В.Гізатуліна // Фінанси України. – 2013. – № 6. – С. 76-87.
13. Муріна Т.С. Шляхи ефективності використання основних засобів на промисловому підприємстві / Т.С. Муріна // Держава та регіони. – 2014. – №6. – С.387-390.
14. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 121 „Основні засоби” [Електронний ресурс]: Національне положення від 12.10.2010 р. № 1202. – режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1017>
15. Панасенко А.П. Проблеми основних засобів у бухгалтерському обліку / А.П. Панасенко // Держава та регіони. – 2011. – №3. – С. 407- 410.
16. Писаренко Т.М. Особливості організації обліку у бюджетних установах / Т. М.Писаренко // Економічні науки. Серія: Облік і фінанси. – 2013. – Вип. 10(2). – С. 193-202.
17. Писарчук О. В. Особливості формування облікової політики бюджетних установ / О. В.Писарчук, І. В. Ковальова // Наукові праці Кіровоградського національного технічного ун-ту. Економічні науки. – 2010. – Вип. 18(2). – С. 189-195.
18. План рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі : Наказ

- Міністерства фінансів України від 31 грудня 2013 року № 1203 / Верховна Рада України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.zakon.rada.gov.ua>.
19. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755_VI (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.
 20. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України від 16.07.1999 № 996–XIV [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=996-14>.
 21. Рета М.В. Становлення і розвиток парадигми бухгалтерського обліку / М. В. Рета // Бізнес-Інформ. – 2014. – № 10. – С. 287-293.
 22. Стригуль Л. С. Шляхи удосконалення організації обліку і аудиту основних засобів на підприємстві [Електронний ресурс] / Л. С. Стригуль, А. С. Тімонова // Вісник Національного технічного ун-ту „ХПІ”. Сер. : Технічний прогрес та ефективність виробництва. – 2014. – № 32. – С.47-50. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vcpitp_2014_32_11.
 23. Утенкова К. О. Облік основних засобів за національними і міжнародними стандартами [Електронний ресурс] / К. О. Утенкова // Облік і фінанси. – 2014. – № 2. – С. 79-83. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Oif_ark_2014_2_12.
 24. Шаровська Т. С. Оперативний облік та контроль: інформаційна база для прийняття своєчасних управлінських рішень / Т. С. Шаровська, О. М. Старенька // Технологический аудит и резервы производства. – 2015. – № 1. – С. 66-69.
 25. Шевченко Н. О. Проблеми та шляхи удосконалення обліку основних засобів в сільськогосподарських підприємствах [Електронний ресурс] / Н. О. Шевченко // Зб. наук. праць Уманського національного ун-ту садівництва. – 2014. – Вип. 84. – С. 155-162. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/zhpumus_2014_84_25.
 26. Юрків Д. І. Удосконалення організації обліку основних засобів на

- підприємстві [Електронний ресурс] / Д. І. Юрків // Управління розвитком. – 2014. – № 11. – С. 60-62. – Режим доступу:http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uproz_2014_11_26.
27. Юрків Д. І. Удосконалення документального оформлення обліку основних засобів [Електронний ресурс] / Д. І. Юрків // Управління розвитком. – 2014. – № 9. – С. 105-107. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uproz_2014_9_45.

ДОДАТКИ